

אז חסור לומר חלי טעמי. ודוקא שהדיינים יעשו פשרה כפי ראות עיניהם
אבל דרך פיוס ויחזור בע"ל או לנדרו שומר ש"ך וע"כ ס"ק א' : (ו) לנוד
להקדים. וחס לא התירו או כעצמם פרו לטיבת היתומים עמי למקד ופסוק
בגן שפסארי. נעז ענוה עם נע"ח וכו' כון שיכולין לעסקו נכסי יתומים
א"י לטעות כשיגדלו אבל כשיחזקו פשרה נעלםא כדי להקטט הר גו של לילך
דייני ערכם יכולין לטעות כשיגדלו וע"כ ס"ק ב' : (ו) להתברר. ויכול הדיין
לעשות נע"כ של נע"ל זה מה שהדיין

פכיר נע רשות נדברי הנחבז אבל
כהרשאות כיבר נדברי התובע דין
הדיין לסלק עלטו כמנואר לקמן : (ז) הדין
קלק. ומנו כמיס רשות לדיין לפסוק
לפי רשות עיניו נזקוק א"י הדבר
להתברר נרלוות וטעמים ופעמים ע"פ
אח"כ דייני וטעמים ע"פ פשרה :
(ח) לנקט לדיים. וחס ידוע שהאמת
אחו רק שהנ"ד לא יאמינו לו יכול לנקט
לדיים כדי שיבוא לדיי פטר רק נאוסן
אלא יהיה כרעע לפני נ"ד : (ט) יכולין
למנור. אפילו התובע ולא אחריון פקילה
א"ל קיין כשהוא דרך פטר שיכול לומר
הדיינים הטעו אחי נדבריהן אבל
בפשרה שמשין הנע"ל נעלמן א"ל קיין
הטעמו וע"כ ס"ק ד'. וכן חס
למנו הפשרה אחר צפירות אפי שולל
לך הדי פקילה ספ"ע. וכן הט"ל דלס
היה להפלת הדיינים יכול לומר לא
היה לני שלם לחיילי רק להקטט
הפולדתם וככין : (י) קנו פידם. וע"כ
ס"ק ד' דדוקא כשיפירו שעות הפשרים
אבל אם קיבלו ק"ס סתם על הפשרה
א"י שלשה לשעות פשרה נע"כ אל הנע"ד
אם לא אופן השלשה שאלו לדין לפניהם
וקיבלו לפניהם ק"ס על הפשרה אז הדי
כפירוש שעות הפשרים : (יא) דפשרה
לריכה קיין. ואם עשו ח"כ כופין אותו
לקיים ח"כ אבל כשמת יכולין הדיינים
לנעז הדיינים נחמקין עשו קיין ללא
כמוצת פה"ר"א שון : (יב) שטר עליו.
היינו אפי' קוד' עשאו הפשרה מן
שטר על עלטו להחייב כל מה שיאמרו
הפשרים אפי' לא הוציר סך ידוע וס"ח
הספ"ע עד סך כך וכך הוא לאו דוקא
דקיי"ל דיכול לקיינ עלטו נדבר שאין
לו קבוצ אף נעברך ונתחייב הדין נע"כ
דכל דבר שההחייבות תלוי בתמאי לא
שהיה שטר רק קיין וכן נראה : (יג) קיין
דנדים. היינו הכתוב אבל התובע
נכחו מידו לפסוק סני אבל אם קנו
פידו שיעשה לו שטר פקילה הדי קיין
אח"כ ולא שתי ספ"ע. והט"ל נבי' ר"ג
פולק וס"ל דקנו מידו לפסוק הדי ר"כ
קיין אח"כ וכן עיקר ע"כ ל"ל צפירות אפי
פולק לך עד סך שיאמרו הפשרים.
ונשמתי אפין טענע בקנה נקל"פין
לדין התבע כשחקבל נק"ס לומר בלשון
פיוס היינו אפי' חייב עמ"י עד סך
שיאמרו הפשרים ספ"ע : (יד) א"ל
קיין. ואם יש נידו שטר או פסוק
כשחולק יש חקלוקת הפוסקים ופסילא
יכול הכתוב לומר ק"ס לי. ואם אומר
שה' נשמתי לפסוק רק עכשו תובעו
שקטת אחי נקמה יכול לתובע דאין
פקילה זו שש אבל כאומר שנתקלה
נדמה היה נדעמו כשנתע שוב א"י
לתובעו : (טו) נקין וקנס. דוקא
כאשר לקין זה אבל אם אחר צפירות
אם לא אקיים הפשר שלם הק"ל אם
רולה שלם הק"ל ואינו עקיים הפשר
אבל הק"ל לדין לשלם כאחיו רולה לקיים
הפשר אף אם הק"ל נעשה נדך אסמכתא
וע"כ ס"ק ה' : (טז) וביטול מודעות.
ואפילו כשנענה אם היה נענין שהיה

שאינו דיין רשאי לעשות פשרה ביניהם שלא בטובש דין הקבוע למשפט
ואם חייב ב"ד שבוועד לאחר מות דשאי הביד לעשות פשרה ביניהם
כדי למפור מעונש שבוועד וואין נ"ד יכולין לכופ ליכנס לפנים משורת הדין
אע"פ אנראה להם שהוא פן הראוי ויש חולקים :

ג מותר לכיד לוותר במסמך היתומים חוץ מן הדין כדי להשיקום מטריות :
ד יש כח ביד ב"ד ב (ה) למור ולהחרים שתתקיים הפשרה ושלא יוכלו
היתומים למחות כשיגדלו :

ה יש כח לדין לעשות דין כעין הפשרה במקום שאין הדבר יכול (ו)
להתברר ואינו רשאי להוציא (ז) הדין חלק מחמת ידו בלי נטר :

ו מי שחובעים אותו מסמך שהוא מוחזק בו אסור (ח) לבקש ג צדדים
להשמש כדי שיתרצה הלה לעשות עמו פשרה ויחולל לו על השאר :
הנה ואם עבר ועשה אינו יולא ידי עדים עד שימן לו את שלו :

ז אע"פ שנתרצה הבע"ל דינן בפשרה בב"ד (ט) יכולין לחזור בהם ד כל
זמן שלא (י) קנו פידם (יא) רפשיה צריכה קיין אפי' בג' אבל אם
קנו פידם אין יכולין לחזור בהם אפילו ביחיד ויש אומרים דדוקא בשנים :

הנה וקיין לאו דוקא אלא היה אם כמן (יב) שטר עליו או אקד שאר דרכי
הקניה. י"ל כשקבל קיין על הפשרה לדין להקנות לו הפסד שלא יהא
(יג) קיין דברים כמו שימנאר לקטן רס' ר"ג :

ח הן מחילה (יד) אינה צריכה קיין (וע"כ ס' מ"ח) :

ט שנים שקיבלו פשרנים ו (טו) בקיין וקנס חמשים ואחר הפשרה אמר
אחד מבעלי דינים אשלם הקנס ולא אקיים הפשרה אין דבריו כלום :

י אם טוען הבע"ד שלא קבעו עליו זמן הפשרנים שגורו עליו לעשות
ושהוא יעשה כשיחזקו אין דבריו כלום אלא יעשה מיד :

יא אם ראובן הפחד את שמעון ופטר את שמעון אמר לא יתן לו מסמך שהדין רינן
עליו ואין לו בו זכות כפי הדין לעשות פשרה בקיין (טז) וביטול מודעי'
יכול לחזור בו :

יב שנים חלוקים בבנין שבקרקע ושומר ביניהם בלא קיין כיון שקיבלו
עליהם ? (יז) וננה זה קצת זה קצת דבריו הפשרנים אינם יטילים
לחזור בהם :

יג פשרה בלא קיין וקיבל התובע גיורתם ועשה שטר הן בלשון הודאה
הן בלשון חיוב אינו יכול לחזור בו :

יד הכופר במקדון ותמסר עמו ומחל לו ואח"כ מצא עדים יכול לחזור בו :
טז והיה למי שנתמסר ספני שלא היה לו ראה או שטר ואח"כ מצא :
טז דין פשרה בטעות יחבאר בסוף סימן כ"ה :

יז מי שנתחייב שבוועד לחזירו ופיוס התובע להחליל לו ואמר לו יהי
כחברך אנו יכול לחזור בו :

יח אם רבים הם הפשרנים י"א שאין הולכים אחר הרוב אלא צריך שישכירו
כולם :

יט פשרה בלא קיין ותננו משכון ביד הפשרנים אינו כלום ח אפי'כ
אמרו (י"ח) דלא כאסמכתא או מעכשיו ואם היה המשכון שטר חוב
אינו כלום :

כ צריכים הדיינים להתרחק בכל היכולת שלא יקבלו עליהם לדין דין תורה :

יג כיצד בוררים הדיינים כשאין בעלי דינים מסכימים יחד. וכו' ז"ס :

א אחד מבעלי דינים שאמר איש פלוני דין לי ואמר בעל דיני פ דין
לו הרי אלו שני דיינים שברו זה אחד זה אחד בודין להם דיין
שלישי

לצנות לא הרי גילוי דעת לטכר
על הפטר לבתו ופטר ענין פטר
דעת שטרית ונתלכץ ע"פ. והוא תמוה לעמ"ד דמה צדק שהתחיל
דמינו יכול לחזור בו ומאומר דלמנו אם נתפסדו בלא קיין שאלח יתן
לנצדו ונכה וכתן ונקלת וכי לא יהי יכול לחזור בו ומאומר. ואפשר
שבוטחם על מה שכבר צבה א"י לתבעו ומנוו הח"ל דמור כמו שקילקו כבר :
ח אפי'כ אמרו דלא כאסמכתא. עש"ך ס"ק ו' שהריה צל"ע. ובלאות הוא
תמוה ונארד דומיין צומאי אז לא סקנה לו צדוף והמטקל לאו כלום הוא דונת
אין כלן וסבוקן אין כלן כמנואר צפיון ר"ג. וכן ס"ק י"א ודל אמר זכב צדוף
המפץ כפי שאלמנו הספקים אין לך קיין גדול מה. דהוא אם כמן ועמי
או מפץ לנצדו ואמר יהיה שלך אם יאמרו הפטרנים קנה וכן אם זיכה עמי

יכול לנטו נלכו וימירי נדעע אנס היטול מודעי' היה שקטת אונס ספ"ע.
ואם שטר טועה על הנדרי' צפירי בלשון עשה זה כדי שיהיה הב"ע"ד אין
נדבריו כלום וא"י למור כשטען כבר לפניהם כי א"י לנדר אונסו : (א) ונכה
זה קבל. ימירי ניש לא טענת על מי קל הקיבו לצנות פה"ה נכנה אחר
שון לא סני דהא לפי דברי הנ"ל היה הקיבו עליו לבנות פה"ה לדין
דוקא שיבנו עניהם. וע"כ ס"ק ו' דאפי' בנו עניהם הא דא"י לחזור הוא דוקא
ששה שבר בנו אבל ששה אלא בנו עדיין יכולין למור. ואם הפשר היה שקילה
וזכה א"ל חזירו זכות נקרקע חזירו ופידו יקנה יכולין למור. ואם הפשר היה כחלפין
נכחין אל אחר שפון בני כשנאר נבי' ר"ג : (ב) דלא כאסמכתא. היינו
אקנו מידו צדוף לית ביה פסום אסמכתא ואם אחרו זכו נקף הפסוק כפי
שיאמרו הפשרנים א"ל קיין וע"כ ס"ק ז' :

אחר דהא בפשרה א"ל קיין דוקא אלא היה צדוף ונארד דרכי הקרי כמנואר נבטי' ז'
לנצדו ואפי' למה הלך לומר דלא כאסמכתא. או ועכשיו וכן קלטיה כחז לתמן קרטי' הדין
וכי ולא העייל כלום דומיין קנה מה שהקפידו. והנה צדוף תפוצת האכפז' אף לא
שהיטו עכצותם לקיום פשרה ובלאם שלא יקיימו ויחלמו סכנותם ופטר דמי ר"ג
דלא כאסמכתא. וכמה שפון בני כשנאר נבי' ר"ג : (ב) דלא כאסמכתא. היינו
אקנו מידו צדוף לית ביה פסום אסמכתא ואם אחרו זכו נקף הפסוק כפי
שיאמרו הפשרנים א"ל קיין וע"כ ס"ק ז' :

אחד מבעלי דינים שאמר איש פלוני דין לי ואמר בעל דיני פ דין
לו הרי אלו שני דיינים שברו זה אחד זה אחד בודין להם דיין
שלישי